

Saker behandlet i nemndmøte

Efter utlendingsloven kan saker «uten vesentlige tvilsspørsmål» avgjøres uten nemndmøte, enten av en nemndleder alene eller av sekretariatet. Saker som byr på vesentlige tvilsspørsmål, skal avgjøres i nemndmøte. Etter regelverket tilligger det UNEs nemndledere å avgjøre hva som er riktig behandlingsform i den enkelte sak.

Saker som behandles i nemndmøte, avgjøres kollegialt av tre personer – en nemndleder med dommerkompetanse og to nemndmedlemmer som er lekfolk (se artikkel side 4). Ved uenighet om konklusjonen avgjøres saken gjennom flertallsvedtak.

UNE behandlet 624 saker i nemndmøte i 2004. Antallet er litt lavere enn året før, da det ble behandlet 668 saker i nemndmøte. Når omgjøringsprosenten for UNE som helhet gikk opp (se forrige side) selv om antall saker økte og antall nemndmøter gikk ned, skyldes det at forholdsvis flere saker ble innvilget av en nemndleder alene, det vil si uten bruk av nemndmøte.

Med og uten personlig frammmøte

De fleste nemndmøtene blir satt med personlig frammmøte. Men det blir også satt nemndmøter hvor klageren ikke blir bedt om å møte. Hvis for eksempel UNE ikke er i tvil om holdbarheten av klagerens forklaring, settes møtet ofte uten personlig frammmøte. Det samme gjelder når klageren befinner seg i utlandet.

Det ble i 2004 behandlet 434 saker med personlig frammmøte. Dette er 51 flere saker enn i 2003, da 383 saker hadde en slik behandlingsform. Samtidig var det en nedgang i antall saker behandlet i nemndmøte uten personlig frammmøte, fra 285 til 190. Videre ble langt flere asylsaker behandlet i nemndmøte med personlig frammmøte i fjor, 389 asylsaker mot 289 året før. Bare 45 andre saker etter utlendingsloven ble behandlet i nemndmøte med personlig frammmøte, mot 94 i 2003.

Andelen nemndmøtesaker planlegges ikke, men følger av den faktiske sammensetningen av saksporfølgen. I perioder med usikkerhet om praksis vil det være nødvendig å behandle flere saker i nemndmøte. I 2004 ble det satt mange nemndmøter i asylsaker fra Irak, Afghanistan, Serbia og Montenegro, Eritrea og Russland. Nedgangen i antall nemndmøter for andre saker etter utlendingsloven tyder på at man gjennom tidligere nemndmøtebehandling har fått avklart problemstillinger som ofte forekommer i disse sakene.

«Asylsaker med oppsettende virkning», det vil si asylsaker der klageren har fått tillatelse til å vente i Norge i påvente av klagebehandling, er den sakstypen som oftest behandles i nemndmøte. 13 prosent av disse sakene ble behandlet i nemndmøte, hvorav 10 prosent med, og 3 prosent uten, personlig frammmøte.

Endrede vedtak og dissenser

Siden det særlig er saker som byr på vesentlige tvilsspørsmål som behandles i nemndmøte, skjer det langt oftere i disse sakene at UNE endrer tidligere vedtak. I nemndmøtene fikk klagerne medhold i 52 prosent av sakene med personlig frammmøte og i 51 prosent av sakene uten personlig frammmøte.

Andelen nemndmøtevedtak hvor en av beslutningstakerne dissenterte var tilnærmet den samme i 2003 og 2004, henholdsvis 14 prosent og 15 prosent.

Antall nemndmøter etter sakstyper

	med personlig frammmøte	uten personlig frammmøte	Totalt
Asyl	389	98	487
Arbeid/opphold	12	8	20
Familiegjenforening	20	52	72
Visum	0	13	13
Andre sakstyper	13	19	32
SUM	434	190	624

Rettsinstans	Medhold	Ikke medhold	Hevet	Avvist	Sum
Tingrett/namsrett	35	6	17	1	59
Lagmannsrett	10	4	11		25
Høyesterett	1			3	4
Totalt	46	10	28	4	88

RETSSAKER

Noen klagerer går rettens vei for å få endret UNEs vedtak. I 2004 fikk UNE 88 rettsavgjørelser. 52 avgjørelser gjaldt asylsaker, 36 andre saker etter utlendingsloven. UNE fikk medhold i 46 saker og tapte 10 saker, hvorav 4 saker er anket. Det framgår av tabellen at 28 saker er hevet. Det kan skyldes forskjellige forhold, men vanligst er det at saksøker trekker saken og domstolen treffer hevingskjennelse. Når en sak avvises av domstolen, innebærer det at den ikke tas under behandling av rettsinstansen. I 2004 avviste Høyesterett tre saker, og de behandlet en, som UNE fikk medhold i.

8000 ubehandlede saker

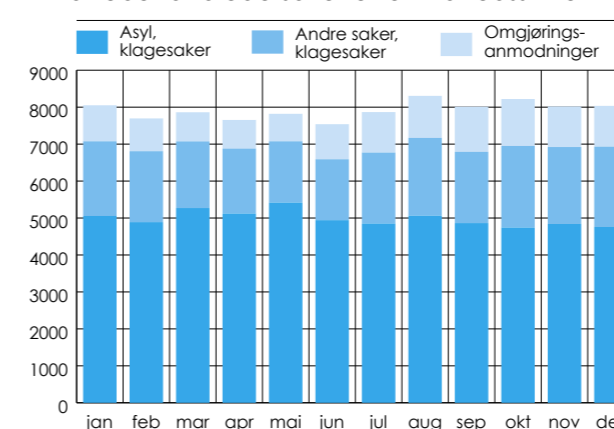
UNE behandlet i 2004 flere saker enn i noe tidligere år (16 000) og flere enn regjeringens «produksjonskrav», men fikk samtidig inn over 16 500. Antallet ubehandlede saker økte derfor gjennom året og var ved årsskiftet 2004/2005 kommet opp i over 8000. Blant disse var vel tusen omgjøringsanmodninger, mens resten var klagesaker.

70 prosent av de ubehandlede sakene i UNE ved årsskiftet var asylsaker. De ubehandlede sakene fordeler seg slik etter sakstyper:

Asyl	5564
Arbeid/opphold	706
Familiegjenforening	874
Visum	129
Andre sakstyper	762
SUM	8035

Antall ubehandlede saker økte med ca 500 i løpet av 2004. Økningen fordeler seg på alle sakstyper med unntak av visumsaker, men var klart størst for asylsaker. Antall ubehandlede omgjøringsanmodninger hadde en liten oppgang i løpet av året.

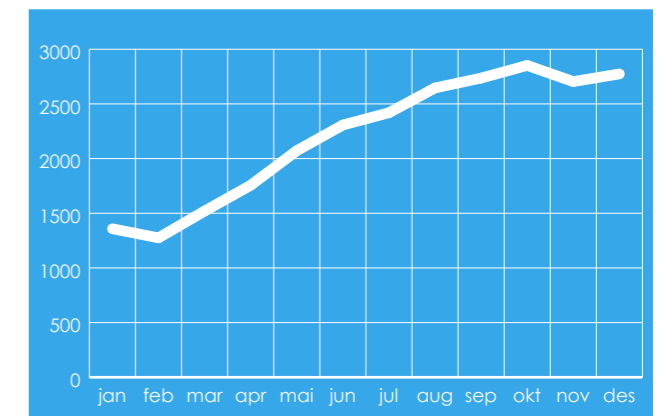
Antall ubehandlede saker etter månedsskifte

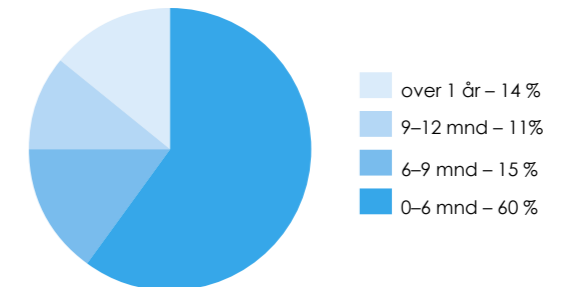
Alder på ubehandlede klagesaker

I 2004 var det et mål for UNEs saksbehandling at vi ikke skulle ha ubehandlede klagesaker som var eldre enn seks måneder, regnet fra tidspunktet saken ble mottatt i UNE. Dette er et mål UNE ikke greide å nå, noe som har sammenheng med det store antall innkomne saker. Antall ubehandlede «gamle klagesaker», altså definert som klagesaker eldre enn seks måneder, var ved årsskiftet 2003/2004 nede i 1102, men økte til 2764 i løpet av 2004.

Antall ubehandlede klagesaker eldre enn 6 mnd.

Av de ubehandlede klagesakene ved årsskiftet 2004/2005 var 60 prosent yngre enn seks måneder. 14 prosent av de ubehandlede klagesakene var eldre enn ett år.

Ubehandlede saker etter nasjonalitet

Fra 16 land hadde UNE ved årsskiftet mer enn hundre ubehandlede saker. Disse landene var:

Afghanistan (1028)	Serbia og Montenegro (885)
Somalia (733)	Irak (659)
Russland (437)	Iran (387)
Etiopia (258)	Eritrea (246)
Pakistan (246)	Nigeria (179)
Bosnia-Hercegovina (157)	Libya (155)
Statsløse (146)	Tyrkia (135)
Algerie (127)	Albania (126)

Når det gjelder de største gruppene, arbeidet man i siste del av året med å etablere praksis for behandling av asylsaker fra Afghanistan og Somalia, og dette har fortsatt inn i 2005. Det er også mange saker om familiegjenforening fra disse landene. Sakene fra Serbia og Montenegro er i stor grad fra kosovoalbanere, mens sakene fra Irak hovedsakelig gjelder kurdere fra Nord-Irak.